

ἘΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πρώτος

Συνδρομὴ ἑτήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτήσια. — Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

8 Φεβρουαρίου 1876

ἘΘΝΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

Ἑρμηνεύσεισ ὑπὸ Α. Σ. Βυζαντιῦ.

Συνέχεια ἰδὲ σελ. 65.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Κοινωνικαὶ τάξεις.

Ἑρ.—Ὑπάρχει νόμιμός τις διάκρισις μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων;

Ἀπ.—Ὅχι, ἐὰν μὴ ἡ διάκρισις τῆς προσωπικῆς ἀξίας καὶ τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσιῶν.

Ἑρ.—Ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις πτωχοὶ καὶ πλούσιοι;

Ἀπ.—Μάλιστα· ἀλλ' ἐνώπιον τοῦ νόμου ὁ πλούσιος δὲν ἔχει πλεῖον δικαιώματα τοῦ πτωχοῦ.

Ἑρ.—Τί ὀφείλει πρὸς τὴν Πατρίδα ὁ πλούσιος πολίτης;

Ἀπ.—Ὁ πλούσιος πρέπει νὰ θεωρῇ ἑαυτὸν ὡς κάτοχον μέρους τῆς δημοσίας περιουσίας, ὡς κύριον μέσων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ χρησιμοποιῇ πρὸς δόξαν καὶ εὐημερίαν τῆς Πατρίδος.

Ἑρ.—Μόνον ταῦτα;

Ἀπ.—Ὄφειλε προσέτι νὰ ὑπηρετῇ καὶ προσωπικῶς τὴν Πατρίδα, μετέχων τῶν κοινῶν κόπων καὶ κινδύνων καὶ συντελῶν εἰς τὴν παραγωγάν. Ἐὰν ζῇ ἐν ὀκνηρίᾳ, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἔχει εἰσοδήματα, καθίσταται ἀξιοπεριφρόνητος, ὡς ἄπιστός τις παρακαταθηκοφύλαξ.

Ἑρ.—Ἦὼς πρέπει νὰ φέρεται πρὸς τοὺς συμπατριώτας του ὁ πλούσιος πολίτης;

Ἀπ.—Πρέπει νὰ ἦναι μετριόφρων καὶ νὰ μὴ ζητῇ νὰ ἐπιβάλλεται διὰ τοῦ πλοῦτου του παρ' ἄξιαν. Πρέπει πρὸ πάντων νὰ δίδῃ τὸ παράδειγμα τῆς πρὸς τοὺς νόμους ὑπακοῆς, νὰ βοηθῇ τοὺς πάσχοντας, νὰ διδάσκῃ τοὺς ἀμαθεῖς, ἐνὶ λόγῳ, νὰ δαπανᾷ τὰ περισσεύματά του ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὀφελείας.

Ἑρ.—Τί ὀφείλει ὁ πτωχὸς πολίτης πρὸς τὴν Πατρίδα;

Ἀπ.—Ὁ πτωχὸς πολίτης ὀφείλει νὰ συντελῇ καὶ αὐτὸς ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος. Ὅσοι χρόνος περισσεύει ἐκ τῆς ἐργασίας πρέπει νὰ δαπανᾷται εἰς τὴν σπουδὴν πρὸς αὐξήσειν τῶν γνώσεών του. Πάντες οἱ Ἕλληνες, οἰαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ χρηματικὴ αὐτῶν κατάσταση, πρέπει νὰ γνωρίζωσι τοὺς νόμους

τῆς Πατρίδος των, ὅπως τηρῶσιν αὐτοὺς ἀπαρθάτως, καὶ νὰ παρακολουθῶσι τὰ σπουδαῖα πολιτικὰ γεγονότα, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ ἐκτελῶσιν ἐν γνώσει τὸ καθήκον τοῦ πολίτου.

Ἑρ.—Μόνα ταῦτα;

Ἀπ.—Πρέπει προσέτι νὰ νυμφεύηται μόλις ἀσφαλίσας πόρον ζωῆς, καὶ νὰ ἀνατρέφῃ τὰ τέκνα του ἐν ταπεινότητι μὲν, ἀλλ' ἀξιοπρεπῶς, στέλλων αὐτὰ πρὸ πάντων εἰς τὸ σχολεῖον.

Ἑρ.—Ὁ πτωχὸς πρέπει νὰ προσπαθῇ νὰ πλουτήσῃ;

Ἀπ.—Δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ αὐτὸ ὡς κυρίαν ἐνασχόλησιν, ἀρκούμενος νὰ ἀποταμιεύῃ δι' ἐγκρατείας καὶ οἰκονομίας ποσόν τι διὰ τὸ γῆρας του, ἢ δι' ἐνδεχομένην ἀσθένειαν.

Ἑρ.—Κατὰ σέ, λοιπόν, ὁ πτωχὸς πρέπει νὰ μὲν πάντοτε πτωχὸς;

Ἀπ.—Ἐὰν ἡ τύχη φανῇ εὐμενῆς, δὲν πρέπει βεβαίως νὰ ἀποδιώξῃ τὸν πλοῦτον· ἀλλὰ νὰ προτιμᾷ τὴν πενίαν, ἐὰν πρὸς πλουτισμὸν ἀπαιτῆται διαφθορὰ καὶ πονηρία. Οὐδεὶς θησαυρὸς ἀναπληροῖ τὴν ἥσυχον συνείδησιν.

Ἑρ.—Ἦὼς πρέπει νὰ φέρεται ὁ πτωχὸς πολίτης πρὸς τοὺς πλουσίους;

Ἀπ.—Πρέπει νὰ θεωρῇ αὐτοὺς ὡς ἀδελφοὺς ἔχοντας τὰ μέσα νὰ φανῶσι χρησιμώτεροι πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ φέροντας διὰ τοῦτο βαρυτέραν εὐθύνην. Ὅσάκις δὲ ἔρχεται εἰς συνάφειαν πρὸς αὐτοὺς, δὲν πρέπει οὔτε νὰ ἀλαζονεύηται, οὔτε νὰ ταπεινοῦται.

Ἐπίται συνέχεια.

ΠΩΣ ΤΡΕΦΟΜΕΘΑ

Συνέχεια ἰδὲ σελ. 66.

ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΕΚΤΗ

Ὁ φάρυγξ.

Ἐνθυμῆσαι βεβαίως τὸν θυρωρὸν, περὶ τοῦ οἴου διὰ μακρῶν ὠμιλήσαμεν· γνωρίζεις δὲ, ὑποθέτω, ὅτι οἱ θυρωροὶ ἔχουσι κατ' ἀνάγκην καὶ ἐν σάρωμα εἰς τὰς χεῖράς των.

Τὸ σάρωμα τοῦ ἰδικοῦ μας θυρωροῦ εἶνε ἡ γλῶσσά μας· εἶνε δὲ σάρωμα ἀμίμητον, διότι κινεῖται μόνον του, δὲν φθίρεται, καὶ δὲν κάμνει καὶ κοινορτόν.

Ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμή νὰ ὑπάγῃ μακρύτερα ἡ μάζα ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἐμάσθησαν οἱ ὀδόν-